

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYERA LITEWSKIEGO N° 4.

Wilno dnia 9 stycznia v. s. 1828 roku.

Naywyższe Ukazy

Do Rządzącego Senatu wydane w roku zeszłym 1827.

Dnia 9 listopada. „Rozpatrzywszy doniesienie Noworossyyskiego Jenerał-Gubernatora i Pełnomocnego Namiestnika Bessarabskiego Obwodu, o zbiegłych obywatelskich ludziach, zaszłych do kraju, zarządowi jego oddanego, z różnych mieysc Rossyi, i wzięwszy pod uwagę przedstawiane przezeń trudności w powróceniu tych ludzi do pierwszego ich pomieszkania, Uznaliśmy za potrzebne zatamować ten nieporządek takimi środkami, które, dając temu krajowi żadaną spokojność, wynagradzałyby razem właścicieli, których ludzie oddalili się do tego kraju; na skutek tego zgodnie z opinią Rady Państwa R o z k a z u j e m y:

1) Zaszłych do gubernii: Chersońskiej, Ekaterynosławskiej i Tauryckiej ludzi, zostawić w teraźniejszym ich mieyscu i stanie, jeżeli obywatele, albo skarbowe wsie, w których oni się znajdują, tego żądać będą.

2) Dla wynagrodzenia zaś właścicielom, którzy zbiegłych swoich ludzi, zaszłych do kraju Noworossyyskiego, dotąd odzyskali, albo w ciągu dwóch lat od wydania tego ukazu Naszego odzyszczą, lub też dla powrócenia opytanych przez się ludzi poszukiwanie w Sądzie rozpoczną, po uznaniu przez Sąd poszukiwania tego sprawiedliwem, uzyskiwać od tych obywateli, albo ich wsi, które przyjęły do siebie tych zbiegłych, za każdą pćci męzkiej duszę, niewyłączając i tych, co się ożenili z tamiecznemi rodaczkami, *po dwieście pięćdziesiąt, a za pćci żeńskiej po sto rubli assygnacyami*; kto zaś nie będzie chciał zapłacić tych pieniędzy, od tego powrócić ludzi na jego rachunek dawnemu obywatelowi, nie tylko mężów z żonami, zkądbykolwiek one wzięte były, a żony z mężami, lecz i dzieci ich, chociażby te ostatnie nawet w czasie ucieczki były spółdzone.

3) Jeśli zbiegli obywatelscy ludzie, przyjęci będą w tych guberniach do wsi skarbowych, a wsie te albo włości, zechcą ich u siebie zatrzymać; wtedy za nich od tych wsi albo włości uzyskać taką opłatę, jak wyżej powiedziane; a jeśli opłaty pieniężney złożyć nie zgodzą się, albo się okażą nie w stanie; wtedy zbiegłych zwrócić obywatelowi, także na rachunek winnych w ich przyjęciu.

4) Jeśli w liczbie tych zbiegłych okażą się

u obywateli, albo w skarbowych wsiach wojskowe zbiegi: wtedy tych niezwłocznie odsyłać na rachunek utrzymujących, dokąd należy.

5) Sprawy o wyżej pomienionych poszukiwaniach odbywać bez żadnego zatrzymywania i niezwłocznie kończyć.

6) Ponieważ z pewnością twierdzić można, iż z zaszłych do tego kraju zbiegłych, przyjętych tak przez obywateli jako i wsie skarbowe, wielu jest nigdzie niezapisanych; odkrycie więc wszystkich takich, w niewiadomości znajdujących się ludzi i rozrządzenie dla zaciągnięcia ich do ostatniej rewizyi 1816 roku poruczyć pieczy Noworossyyskiego Jenerał-Gubernatora i Pełnomocnego Namiestnika Obwodu Bessarabskiego.

7) Co się ściaga do Obwodu Bessarabskiego, tedy w nim o zbiegłych są osobne prawidła, wyłożone w Instrukcyi Pełnomocnego Namiestnika tego Obwodu 21 maja 1816 roku i w ukazie do niego 7 czerwca 1820 roku. Postanowieniami temi zalecono, kogo z zaszłych tam Rossyan należy zwrócić, a kogo potrzeba zostawić na nowem mieyscu zamieszkania. Zostawując rozdzielenie to w dawniejszym składzie, R o z k a z u j e m y na przyszłość ze zbiegłymi, na mocy pomienionych dwóch ustaw, podlegającymi wydaniu z Bessarabskiego Obwodu, postępować podług prawideł, w teraźniejszym ukazie wyłożonych dla Noworossyyskich gubernii, z tą tylko różnicą, ażeby w Bessarabii, na mieyscu rewizyi 1816 roku, był przyymowanym za osnovę popis, odbyty w niej 1824 roku.

8) Jeśli zaś i po wydaniu tego Ukazu Naszego, tacy zbiegi będą przyymowani w guberniach Noworossyyskich i w Bessarabskim Obwodzie; wtedy ich natychmiast po odkryciu powracać na rachunek przyymujących, na dawniejsze ich zamieszkanie; a winnych za przyymowanie i ukrywanie zbiegów oddawać pod naysurowszy Sąd, podług istniejących na ten przedmiot praw.

9) Ponowić surowie zalecenie Ziemijskim i Mieskim Policjom tego kraju, ażeby na przyszłość zbiegli pod żadnym pozorem przyymowani i ukrywani nie byli. Przestrzeganie tego włożyć na osobistą odpowiedzialność Gubernatorów Cywilnych, stanowiąc przytém za obowiązek Jenerał-Gubernatorowi i Namiestnikowi, ażeby i on, jako Naczelnik Główny, miał nad tém szczególny dozór.

Dnia 6 grudnia. Przez ukaz, wydany dnia 22 sierpnia 1826 roku, Rozkazaliśmy dla ulgi

przemysłu zmniejszyć cenę płakanych pasportów i ustanowić półroczne.

Teraz, pragnąc więcej jeszcze dopomagać obrotowi w robotach i przemysłach rolników i mieszczan, niemi zajmujących się, rozpatrzywszy podaną Nam od Rady Państwa opinią w tej rzeczy, *Naymiłościwiey Rozkazuujemy*:

1) Oprócz będących teraz pasportów płakanych dla mieszczan, włościan wszelkiego nazwania i ludzi dwornych, ustanowić jeszcze bilety: na miesiąc, na dwa miesiące i na trzy miesiące, które i wydawać potrzebującym na prawidłach, poniżej tu wyłożonych.

2) Bilety te pisać na zwyczajnym papierze herbowym: *miesięczne* na arkuszu pięćdziesiątkopiepkowym, *dwumiesięczne* na arkuszu rublowym, a *trzymiesięczne* na arkuszu dwurublowym.

3) Po upłynieniu terminu każdego z tych biletów, mającemu bilet miesięczny, dwumiesięczny, lub trzymiesięczny, jeżeliby na termin nie zdążył powrócić do domu, dawać miesiąc ulgi, i tej miesięczney przewłoki za winę nie poczytywać: ale dłużey żadna odwłoka cierpiana już być nie powinna, i po upłynieniu miesiąca ulgi, postępować z uchybiającymi terminu na ośnowie praw o włóczegach.

4) Ponieważ ustanowione, teraz krótko-terminowe bilety mogą służyć i robotnikom na spławie w Państwie, i w różnych fabrykach nymowanym; tedy z tém razem odmieniają się już wszystkie prawidła, dozwolone dotąd na wydawanie pisanych biletów, w różnych czasach i na różne szczególne zdarzenia, oprócz tylko wydawania pisanych świadectw (widow) ludziom dwornym w stolicach: sześciomiesięcznych na 3rublowym, a rocznych na 5ciorublowym aktowym papierze wedle ukazu pod dniem 22 sierpnia 1826 roku.

5) Zresztą, nie tylko w odległości wiorst 30 od mieszkań nie wymagać biletów i pasportów na papierze herbowym; ale w powszechności włościanom, którzy z własnymi lub pańskimi produktami, dla przedaży wysłani będą do okolicznych wsi, miast i na jarmarki, oddalonych od wioski ich, chociażby i więcej 30stu wiorst, dozwala się mieć, zamiast biletów, wydane od zwierzchności włościańskiej i od panów, albo przykazyków i starostów ich świadectwa na piśmie, za któremi przepuszczać bez żadney zwłoki i zatrzymania. Ci zaś włościanie, którzy puszczeni bywają dla wyżywienia się z zarobków na czas zakreślony, powinni już mieć pasporta płakatne lub wspomniane bilety na papierze herbowym. Oddalenie się włościan w guberniach Sybirskich daley 30stu wiorst od mieszkania, zostawuje się na będącym teraz o nich urządzeniu.

6) Zatem półroczne, roczne, dwu i trzyletnie płakatne pasporta zostawić w tej cenie, jaka jest naznaczona ukazem 22 sierpnia 1826 roku, i na takim urządzeniu, jakie jest teraz o pasportach płakanych.

7) Względem potrzebowania przez rządy włościańskie i obywateli, pasportów dla włościan, ażeby oni nie byli przymuszeni osobiście stawić się do Podskarbstw Powiatowych, ponowić urządzenie 11go lutego 1812 roku. Miejsce zaś zwierzchnościom szczególnie wrażyć za obowiązkiem, jak naysurowiey przestrzegać, ażeby otrzymanie z Podskarbstw pasportów, zgoła nie było zatrudniane.

8) Po urządzeniu w ten sposób, dla ulgi ludu w robotach i przemysłach biletów i miesięczney ulgi w przeciagnieniu terminu, postanawia się, ażeby wszyscy ci, którzy i pomimo tego ukażą się bez ustanowionego pisma za granicami, w artykule 5tym Ukazu tego wymienionemi, pociągani byli do niechybnego uzyskania, jako włóczegi.

9) Rozporządzenie o biletach przywieść do skutku w guberniach od dnia otrzymania ukazu. Minister Skarbu prześle do Rządzącego Senatowi utwierdzoną przez Nas formę, podług której powinny być pisane bilety, dla rozesłania jej po guberniach ku powszechney wiadomości. Izbom zaś Skarbowym dozwolić, dla większey dogodności drukować podług tej formy blankiety biletów na papierze herbowym, nie podwyższając z resztą ceny za wydrukowanie, i zostawując każdemu do woli wziąć bilet na takim blankiecie, albo cały napisany na zwyczajnym papierze herbowym.

10) Żony i dzieci małoletnie pomieszczać w tymże bilecie, który wydaje się mężowi. Ale prócz tego wyjątku, każda osoba powinna mieć osobny dla siebie bilet.

11) Wydawanie biletów dozwala się: Radom mieskim lub Ratuszom, Rządom włościańskim, Administracyom Udziałowym, Stanicznym zwierzchnościom kozackim i Obywatelom mającym swe włości, albo w ich niebytności, zarządzającym majątkami, każdemu stosownie do swego zawiadowstwa.

12) Zydom wydawać bilety z Rad miejskich i Ratuszow na oddalenie się do tych tylko guberniy, gdzie jest im pozwolono mieć zamieszkanie i nie inaczej, jak za świadectwem kahałów.

13) Rządy włościańskie, Zwierzchności wiejskie, i majątki obywatelskie opatrzyć exemplarzami tego ukazu i formą, dla zachowywania przy wydawaniu biletów, pod prawną odpowiedzialnością: a) za zachowanie formy: b) ażeby nie były w Skarbowych majątkach wydawane bilety takim ludziom, którzy za ogłoszeniem naboru rekruckiego są na kolei, albo do oddalenia się których są inne prawne przeszkody: c) ażeby otrzymujący bilety powracali na czas naznaczony; dla czego wysyłania nowych biletów dla oddalonych zabronić.

Forma.

B I L E T.

Ukaziciel tego 1.)

Uwolnion od 2.)

Przymioty: 3.)

Lata	dla przebywania w różnych guberniach z terminem od dnia niżej wyrażonego na 4.)
Wzrost	
Włosa	
Brwi	miesiąc ; jeżeli zaś w biegu ulgowego miesiąca po tym terminie stawić się nie będzie, tedy z ni będzie
Oczy	
Nos	

Herb

postąpiono jak z włoczęgą.
 Gęba Dan w 4.) terazniey-
 Podbrodek szego 5.) tysiąc ośmset
 Twarz dwudziestego 6.) roku.
 Szczególne
 przymioty: Podpis należytych osób 7.)

pie-
częć.

N° 9.)

U w a g i:

1) Tu pisać: jakiego miasta, albo włości i wsi, oraz jakiego imienia i nazwiska osoba: mężczyzna lub niewiasta, którey daje się bilet.

2) Tu wypisać z okolicznościami: od kogo dany bilet.

3) Liczbę miesięcy pisać literami.

4) Tu pisać: miasto, miasteczko, wieś włości, albo miejsce mieszkania pana.

5) Tu pisać literami: miesiąc i dzień.

6) Tu pisać literami rok.

7) Tu powinien być, jeżeli bilet dany jest od miejsca urzędowego, podpis: zasiadającego, albo głowy włościńskiego i sekretarza, pismowoditela, albo pisarza; a jeżeli bilet wydany z prywatnego majątku, tedy podpis: obywatela albo jego pełnomocnika, z wyciśnieniem pieczęci.

8) Przymioty wypisywać jak w pasportach płakatnych.

9) Tu położyć numer podług rejestru wychodzących pism, jeżeli bilet wydany od miejsca urzędowego; a na biletach obywatelskich nie potrzeba kłaść numeru.

Podpisał: *Minister Skarbu, Jenerał-Porucznik Kankrin.*

Dnia 21 grudnia. Mając zwróconą stateczną uwagę na postępy handlu i przemysłu, te największej wagi źródła obfitości i bogactwa narodowego, i pragnąc okazać nowy dowód pieczołowitości o pomyślność wiernych poddanych NASZYCH, przez darowanie nowych wygód i sposobów do rozprzestrzenienia pożytecznych przedsięwzięć, ku ożywieniu i wzmocnieniu obrotów handlowych, UZNALIŚMY za dobrą, zgodnie z podaną NAM od Rady Państwa opinią, utwierdzić niżej opisane ulgi w powinnościach gildyynych:

1) Od kupców 5ciey gildy, zapisanych w gubernijach ulgowych, w miasteczkach tego powiatu, gdzie leży miasto gubernialne, uzyskiwać od świadectwa, nie podług ceny miasta gubernialnego, ale podług naznaczenia ulgowego.

2) Do gubernii ulgowych policzyć gubernije Syberyi-Wschodniej z obwodem Jakutskim.

3) Zostawując świadectwa przykazyków 1szej klasy przy cenie 50 r., zostawić uwadze samych gospodarzy wydawanie im pełnomocnictw kredytowych: pilnowanie zaś; ażeby nikt pod pozorem przykazyka nie prowadził własnego handlu, zostawić po dawniejszemu za obowiązek Deputacy handlowych, Ratuszów i Rad miejskich.

4) Opłatę za świadectwa włościńskie postanowić zarówno ze świadectwami kupieckie-

mi i pobierać na przyszłość od nastania tego Ukazu:

Za świadectwo 1go rodzaju zamiast 2,600 r., 2,200 r.

Za świadectwo 2go rodzaju zamiast 1,100 r., 880 r.

Za świadectwo 3go rodzaju zamiast 500 r.:
 W stolicach i wszystkich miastach gubernialnych 220 r.

W miastach powiatowych gubernii nie ulgowych 150 r.

W miastach powiatowych i wszystkich miasteczkach gubernii ulgowych 100 r.

Za świadectwo 4go rodzaju zamiast 100 r.

W stolicach i miastach gubernialnych 80 r.

W miastach powiatowych gubernii nie ulgowych 60 r.

W miastach powiatowych i wszystkich miasteczkach gubernii ulgowych 40 r.

Ale ulgowe świadectwa włościńskie wydawać tylko z Podskarbstw powiatowych gubernii ulgowych ich mieszkańcom.

5) Dla zapobieżenia na czas przyszły niewyrozumieniom i samowolności w pobieraniu akcyzy na rzecz dochodów miejskich, zaleca się, ażeby w tych miastach, dla których nie są wydane osobne postanowienia, akcyza mieska pobierana była od włościńskich handlujących po dziesięć procentów od ceny świadectw za prawo handlu w biegu całego roku raz tylko, a nie za każde handlowe zaprowadzenie osobno. Kupcy zajezdni nie powinni być pociągani do opłaty akcyzy ze strony Rad miejskich w tych miastach, w których pobór jej nie jest ustanowiony przez miejscowe urządzenia, od Rządu utwierdzone.

6) Oprócz osób, które na mocy § 43 Postanowienia dodatkowego o urządzeniu gild, mogą zostawać w kapitale familiynym, dozwala się zapisywać przy kapitale spadkowym stryjów: sieroty synowców, jeżeli oyciec ich ze stryjami zostawał w jednym nierozdzielonym kapitale; takież przy kapitale dobrze nabytym braci, liczyć siostry ich niezamężne, chociażby te ostatnie, do zanieśienia przez nie próśby o takowe policzenie, zostawały w innych wolnych stanach, a nie w kupieckim. Równym sposobem liczyć do kapitału dziadowskiego, jak nieoddzielonych ich wnuków, tak i nieoddzielonych ich prawnuków.

7) Osobom stanu kupieckiego, mającym prawo zostawać w jednym spadkowym kapitale, dozwolić otwierać dom handlowy za jednym świadectwem, chociażby członkowie tego domu handlowego nie w jednym mieszkali domu.

8) Dla większej ulgi handlu mieszczan i posadzkich, dozwolić im mieć w kramach swych na sprzedaż towary drobne, i niewymienione w wykazach pod literami *A. B. i C.* przy Postanowieniu dodatkowym gildyynem, byleby obrót takiego handlarza nie wyrównywał handlowi kupca 5ciey gildy.

9) Sprawdzanie prowadzenia handlu zostawić odtąd samym Deputacyom handlowym, albo Radom miejskim i Ratuszom, zaczynając od 1go lutego każdego roku; włożone zaś na Izby Skarbowe powtórne sprawdzanie handlu odmienić, a w osobnych zdarzeniach postępować na ogólnej podstawie praw.

10) Dla zaradzenia wszelkiemu ściśnieniu handlu wolnego na jarmarkach, ponowić, ażeby na nich i na ustanowionych targach nie przedsię-

brać żadnych poszukiwań o świadectwa handlowe przybyłych na nie; a przyjeżdżającym mieszczanom i włościanom pozwolić targować właściwie na jarmarkach, nie tylko z wozów, statków i łodzi, ale mieć i kramy czasowe.

11) Ponowić, że wewnętrzne zakupowanie towarów pozwala się kupcom 3ciej gildy i mieszczanom, albo posadzkim i handlującym włościanom w każdym mieyscu, nie ograniczając się temi mieyscami, gdzie podług będących teraz prawideł, zostawione jest im prawo przedawania.

12) Nie zabrania się mieszczanom i posadzkim zajmować się wymianą pieniędzy w kramach, na stołach i skrzyniach, pozwalając każdemu wymianę w jednym tylko kramie, na jednej skrzyni lub stole.

13) Pozwala się szlachcie dziedzicznej albo osobistej zaprowadzać i utrzymywać w miastach fabryki i zaprowadzenia, z dozwoleństwem zapisywania się w powszechności, nie tylko do 1szej, ale też do 2giej i do 3ciej gildy, z opłatą i powinności miejskich. Zapisani do 3ciej gildy nie powinni handlować fabrycznemi swemi wyrobami w innych miastach, a dla sprzedaży ich w mieście, mogą mieć jedną tylko kramę na fabryce. Osobistej szlachcie pozwolić bez żadnego zapisywania się do gildy mieć w miastach i tak nazywane domowe zaprowadzenia lub rzemiosła, za samem policzeniem takowych zaprowadzeń podług ich rodzaju do cechów.

14) Wszystkim fabrykantom i właścicielom zaprowadzeń stanu kupieckiego pozwolić odtąd zostawać i w 3ciej gildzie, z tem, ażeby się w niej znajdując, prowadzili sprzedaż wyrobów ze swoich fabryk i zaprowadzeń, tylko w tym powiecie i jego mieście, gdzie te fabryki i zaprowadzenia leżą, rozumiejąc sprzedaż wyrobów w mieście z kramu będącego przy fabryce; w innych zatem dwóch kramach, z liczby trzech, które może mieć kupiec 3ciej gildy, dozwalać częściowego handlu innemi towarami.

15) Poddanych Rosyjskich, niebędących w gildach, albo tych, którzy więcey, jak trzy lata z nich wyszli, mających zamiar zaprowadzić nanowo fabryki, po zapewnieniu o tem Gubernatorów Cywilnych, za rozwiązaniem Ministra Skarbu, uwalniać od brania świadectwa kupieckiego na jeden rok. Jeżeli zaś w ciągu tego roku, za takimże zapewnieniem, życzący sobie założyć fabrykę, rzeczywiście ją zaprowadzi, tedy w uwolnieniu go od wzięcia świadectwa, dać mu jeszcze na dwa lata ulgi. Ale ulgę taką jednej osobie czynić tylko raz jeden.

16) Cudzoziemców, którym na podstawie ukazu 23 listopada 1825 roku, dozwolono osiadać wewnątrz Naszego Państwa z zapisywaniem się do cechów, uwalniać od opłaty do Skarbu po dwadzieścia rubli, licząc od dnia wejścia ich do cechu na trzy lata; zapisywania się zaś ich do cechów zgoła nie utrudniać. Znajdującym się na fabrykach i zaprowadzeniach cudzoziemcom żyć za należytymi świadectwami, bez zapisywania się do cechów i bez wszelkiej opłaty.

17) Cudzoziemcom, niezapisanym do liczby gości cudzoziemskich, chcącym przenieść do Rosyi swoje kapitały i swoją sztukę albo rzemiosło, pozwolić zakładać fabryki i zaprowadzenia

w miastach i powiatach i zapisywać się do gildy z należytą opłatą bez wehodenia do poddaństwa na lat dziesięć; przed upłynieniem tego terminu, obowiązani są oni albo wejść w poddaństwo, albo przedać swoje zaprowadzenie. Zapisanie ich skuteczniać za rozwiązaniem Gubernatora Cywilnego. Nadto dozwala się Ministrowi Skarbu dawać takim cudzoziemcom ulgę na lat trzy, na podstawie artykułu 15go tego ukazu. Jeżeli zaś ze względu na szczególniejszy pożytek, po jakichkolwiek zaprowadzeniach oczekiwany, zamierzano będzie darować zakładającym je cudzoziemcom, jakąkolwiek większą ulgę, wtedy Minister Skarbu ma o tem przedstawiać Komitetowi Ministrów.

Tacy fabrykanci cudzoziemscy mogą handlować samemi swemi wyrobami fabrycznemi, podług tych gild, w których zostają.

Jeżeli zaś fabrykanci cudzoziemscy przyprowadzą z sobą, albo zapiszą cudzoziemskich majstrów i robotników, oprócz żydów, tacy mają używać praw, objętych w ukazie 23 listopada 1825 roku i w artykule 16 tego ukazu.

18) Poddani rosyjscy i cudzoziemcy, zajmujący się robieniem różnych machin i aparatów dla fabryk, takż przygotowujący w tymże celu mieszaniny chemiczne i istoty farbujące, wolni są od zapisywania się do gild, jeżeli sprzedaż utrzymują przy samych tylko swoich zaprowadzeniach.

19) Włościan, wehodzących w podrady lub dostawy w ostatnich czterech miesiącach roku, i tych, którzy wzięli na to przyzwoite świadectwa, dopuszczają za niemi do podradow i dostaw w ciągu całego roku, licząc od dnia wydania im świadectw.

Rządzący Senat nie zaniecha uczynić około przywiedzenia tego do wykonania należytego rozporządzenia.

Dany do P. Ministra Skarbu dnia 11 listopada (w St. Petersburgu).

„Dla ułatwienia podczas wnoszenia do Skarbu pieniędzy za paszporta i papier herbowy, i dla utrzymania miedzianej monety w krajowym obrocie; na uczynione przez was przedstawienie, Rozkazuję: 1) pozwolić za paszporta dla mieszczan i włościan przyjmować w powiatowych podskarbstwach pieniądze, oprócz assygnacyi albo miedzi, takż srebrem, grubym i zdawkowym bez różnicy, podług kursu, na ten raz 3 rub. 70 kop. za rubla srebrnego; a następnie, w zdarzeniu odmiany birżowego kursu, pozwalam wam naznaczyć inny średni, podług waszej uwagi, lecz nie inaczej, jak zawsze wcześnie; 2) w przypadku potrzeby zdania reszty przy takim wnoszeniu do Skarbu srebra, zdawać ją miedzią, albo też srebrem, podług tegoż samego kursu; 3) na teyże podstawie pozwolić przyjmować srebrną monetę i za herbowy papier, jeśli cena arkusza jest niższa od pięciu rubli, albo chociaż wyższa, lecz potrzebny jest do tey summy, którą można wypłacić assygnacyami, dodatek, mniejszy od pięciu rubli. O tem nie omieszkacie donieść Rządzącemu Senatowi dla opublikowania.“

*Pozwolono drukować. Z polecenia J. S. Litewskiego Wojsennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.*

w Drukarni Redakcyi.